

Evangélikus Kántorlehel

– Szerkeszti: Finta Gergely –

**Jézus mondja: „Ti letről származtok,
én pedig fentről származom, ti e világból származtok,
én nem e világból származom.” (Jn 8,23)**

Tudjuk, hogy akit keresünk, szolgálunk, *más*, mint a földi halandók? Évek, évtizedek begyakorolt, megkövesedett technikái az orgonapadon vagy a tudatosan átélt liturgia, praeludiumként briliáns improvizáció vagy a korál utolsó sora, az énekeket ismerő gyülekezet vagy az „ósvi” énekeket másokra hagyók némasága, a leragadó billentyű elkerülése vagy sok-sok millió modern orgona? A kántorok életét kísérő gondolatok ezek, melyek képesek Isten szolgálatát a gyülekezetben technikává degradálni. Ez az állapot egy furcsa helyzethez vezethet, mely falat húzhat Isten felé és a gyülekezet felé egyaránt.

Nehéz felvállalni Jézus *mátságának* képviselésében azokat az évezredek értékeit, korálokat, melyek kiállták a történelem viharait, átéltek divathullámokat, hitből fakadva, hitet teremtve. Hogy a mai korosztályok más zenét kedvelnek, hogy az akkordozás a gitáron helyettesítheti az igényes musica sacrát, hogy az amerikai divatdallamok az egyedüliek, melyek stadionnyi tömegeket vonzanak? A valódi kérdések, kortünetek bizony saját felelősségünket hangsúlyozzák. Valóban érték-e számomra, amit az emberek közt képviselnem kell és ezért ki tudok-e állni, tanítani, megismertetni, vagy korunk sokrétű lehetőségeit kihasználva a népszerűséget választom?

Jézus *mátsága* ugyanis a vele élőkben azt tudatosítja, hogy *ez a mátság a centrum* és ezt a középpontot kell képviselnünk azok irányában, akik még Jézus mátságában gondolkodnak.

„Vezess, Jézusunk, s véled indulunk. Küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne téged! Fogjad hát kezünk, míg megérkezünk.”

Johann Gyula

Békés megyei egyházzenei mozaik

Beszélgetés a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegye
zenei életéről

Az orosházi alvégi parókia nappali szobájában ülünk hármasan: Széll Éva kántor, Finta Gergely orgonaművész és jómagam, az orosházi evangélikus gyülekezet lelkésze. Kávé mellett beszélgetünk a régió egyházzenei életéről. Beszélgetésünkhöz különös hangulatot teremt az ablakon beszűrődő fény, mely a templom fehér faláról verődik vissza. A fény mellé hang is társul: Walther „Wachet auf” korálelőjátékát gyakorolja valaki a templom orgonáján, egy-egy taktus egészen tisztán kivehető, ha kissé csendesedik az utca zaja.